

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 6. Exempla cœcæ obedientiæ Deo præstitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

num consilia evertere, quando his sibi secure inniti videntur Ex quo tantò majorem debemus concipere fiduciam in Dei providentiã, quantò media, quæ nostri causã adhibet, videntur fini intento minus proportionata. *Quodcumque dixerit vobis, hoc facite.* Enitatur quantum in nobis est, quidquid imperatum fuerit, magnã cum fiducia exequi omni abjecto timore. Deus ipse sanctissimæ matris filij sui verba confirmat, dum non recusare se ait per Prophetam ut sibi exprobratur si promissis non steterit. *Quarite judiciũ subvenite oppresso, iudicite pupillo, defendite viduam. Et venite. & arguite me, dicit Dominus, Ijai. 1.* Quasi dicat: Si non reddidi vobis bona mei causã benefacientibus, si vobis defui penuriam passis, arguite liberè fidelitatem meam, accusate providentiam meam, quod vestri curam abjecerim, negate potentiam meam, quia succurrere vobis non valui, reprehendite justitiam & bonitatem meam, quod merita vestra atque obsequia ingratus contempserim.

§. VI.

Exempla cœca obedientia Deo prestita.

Cum populus Israëliticus durissimã Ægyptiorum servitute oppressus mandatum

tum accepisset à Deo egrediendi ex Ægypto,
 nemo ex ingenti illa hominum multitudine
 (nam sacra referente historiâ. *Exod. 12.* Sexcē-
 ta ferè millia virorum absque parvulis, &
 mulieribus, & præter vulgus promiscuum
 innumerabile cum ovibus & armentis & a-
 nimalibus diversi generis plurimis profecta
 sunt) ex illo inquam infinito hominum nu-
 mero nemo unus fuit qui de viâ sollicitus
 quæreret quod iter esset tenendum, quara-
 tione trañandum mare quo Ægyptus termi-
 natur, quomodo superanda loca deserta &
 inculta quæ egredientibus occurrebant, qui-
 bus modis se armarent contra ardores solis,
 terræ sterilitatem, furias bestiarum & insidias
 barbarorum hominum atque hostium, quæ
 omnia versabatur ante oculos, unde sibi pro-
 viderent necessaria ad vitam, victum & vesti-
 tum suorum infantium & medicamenta æ-
 grorum. Una omnibus fiducia in Dei provi-
 dentiam, à quo egrediendi mandatum acce-
 perant copiosissimi instar commeatus erat,
 hinc sumebant admirabili modo omnis ge-
 neris commoda & delicias, & suprâ quam
 optare poterant, divinam experiebantur opè
 & præsidium in tot tantisque periculis & tot
 annorum decursu, Cùm primum castra po-
 suissent in littore maris Erythræi divisit Deus

co-

gypto, coram illis mare, ut siccis vestigijs per me-
 tudine dium ejus proficiscerentur, ita *ut aqua eis e-*
 Sexcē-*sent pro muro à dextris & sinistris.* Exod. 14.
 s, & Egyptios verò persequentes & ingressos
 scuum post eos involvit recurrentium aquarum flu-
 & a-ctibus, cum Rege Pharaone omnique equita-
 profecta tu & curribus, ne nuntio quidem tantæ cladis
 um nu- superstitite. Porro in vastâ solitudine cum mo-
 llicitus rarentur, interdium rorida nubes erat illis pro
 quara- umbraculo contra solis æstum, noctu instar
 termi- columnæ ignis lucidissimæ illuminabat ca-
 ferta & stra, & profecturis præcedens viam monstra-
 at, qui- bat. Cibus illorum annis quadraginta fuit
 s solis, manna quod ministerio Angelorum præpa-
 infidias rarum roris in morem decidebat in castra,
 m, qua- *quod erat quasi semen coriandri album; gu-*
 ubi pro- *stusque ejus quasi similia cum melle.* Exod. 16.
 & vesti- Potum hauriebant *ex consequente eos petra.*
 enta æ- hæc enim virgâ Moysis percussa toti exerci-
 provi- tui suppeditavit aquam. Quadraginta annis
 a acce- quibus circuierunt per varias solitudines, non
 us erat, fuit in tribus eorum infirmus, nullius ve-
 nis ge- stes vel calcei attriti sunt. Hæc admiranda
 a quam Dei beneficia tamdiu experti sunt quamdiu
 ur opè suam in Deum conservarunt fiduciam. Tanti
 s & tot est Deo obedire & fidere in omnibus quæ
 tra po- præcipit, sive difficulter sive omnino non
 sit Deus posse fieri videantur. Naaman Princeps mili-
 co-

tix Regis Syriæ vir fortis & dives audirâ fa-
 mâ Elizæi Prophetæ acceptaque à Rege suo
 cum adeundi potestate, venit Samariam ad-
 ductusque domum Elisæi per nuntium ab eo
 missum audivit: *vade & lavare septies in Ior-
 dane & recipiet sanitatem caro tua atque
 mundaberis.* 4. Reg. 5. Quibus auditis indig-
 natus Naaman recessit & conversus ad servos
 suos: *Nunquid non meliores sunt, ait, Abana
 & Pharphai fluvij Damasci omnibus aquis
 Israel, ut laver in eis & munder?* Persuasus ta-
 men à comitibus suis, sustinuit obedire Pro-
 phetæ: *lavitque in Iordane septies juxta sermo-
 nem viri Dei, & restituta est caro ejus, sicut
 caro pueri parvuli, & mundatus est.* Si pre-
 dentix ille obsecutus humanæ perfutisset in
 ea persuasione salubriores esse aquas Syriæ
 quam Jordanis, nunquam fuisset curatus à
 leprâ suâ: Fecit Moyses jussu Dei serpentem
 æneum, & posuit eum pro signo, ut percussis
 à serpentibus ignitis, quos Dominus immi-
 serat in rebellem populum, illum aspicerent
 & sanarentur. Si hic judicasset Moyses dig-
 nius esse ut conflatum ex auro aut argento
 serpentem proponeret, nihil effecisset. Nam
 21. Si Gedeon trecentos viros quos extir-
 ginta millibus & pluribus Dei jussu dimissis
 retinuerat pugnaturus contra Madianitarum
 ingea-

ingentem exercitum, armare æreis atque fer-
reis armis, gladijs & lanceis satius esse duxif-
set, quàm lagenis & hydrijs, nunquam tam
gloriosam de Madianitis victoriam retulisset
Iud. 6 Huiusmodi historijs plenæ sunt sacræ
paginæ; ex quibus discimus nihil esse secu-
rius nobis, quàm observare ad literam, ut di-
citur, quidquid mandaverit Deus & eo pror-
sus modo, quo est imperatum, positâ in ejus
infinita bonitate ac providentiâ generosâ fi-
ducia, quod rectissimè ab eo dirigamur, nec
unquam timendum sit, ut aliquid nobis desit
modo nos officio nostro non desimus, sed
eam quæramus in omnibus & sanctè servia-
mus juxta sanctissimam ejus voluntatem.
Divites, inquit Psalter. eguerunt & esurierunt,
requirentes autem Dominum non minuentur
omni bono, quoniam non est inopia timentibus
eum, psal. 33. Concludo hoc caput memora-
bili historia quàm in Lausiaca refert Palla-
dius de S. Abbate Apollonio, hic inquit, ale-
bat Monachos suos nullo penu instructus, &
quanquam panem non habebat, non tamen
deerat, quem alijs etiam pauperibus distri-
bueret. Dæmonem tam insolentem vehe-
menter admirans exprobrabat sancto viro,
quod nec Helias esset, nec Propheta, nec A-
postolus, unde ergo tantam id temporis vir-

tutem haberet simplex Monachus ejusmodi
 patranda miracula, volebat scire invidus ani-
 marum prædo. Cui subridens vir sanctus re-
 spondit: an putas Deum duntaxat temporibus
 Eliæ aut Prophetarum aut Apostolorum
 rebus humanis profuisse, nunc vero deesse, &
 extra mundum abjecta nostri curâ, nescio
 quò peregrinari? An ignoras Deum semper
 eundem esse, & sibi semper similem, æquè
 potentem æquè liberalem ac misericordem
 præsentis tempore esse ac fuit omnibus retro
 sæculis? Si majorum nostrorum ætate mira
 edidit Bonitatis suæ argumenta, cur non ea-
 dem ostendet hæc nostrâ, si parem majoribus
 nostris retinemus in ipsum fiduciam? His di-
 ctis sanctus ille Abbas curioso indagatori fa-
 cilè os obstruxit & confusum remisit in sty-
 gem.

CAPUT V.

Quintum medium conservandi Fiduciam in
 Deum. Timor Dei.

§. I.

Encomium Timoris Dei.

Concludo hæc media quæ ad nutriendam
 in nobis Fiduciam in Deum plurimum
 valent, Timore Dei. Hic sanè efficacissimum
 om-